

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-04-30777 צוגלין ואח' נ' מלול ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת הדסה אסיף

התובעת
אירינה צוגלין
ע"י עו"ד גב' אירית דרדיק

נגד

הנתבעים
1. מאיר מלול
2. פאני מלול
ע"י עו"ד אסף רון

1

פסק דין

2

3

4 .1 בפני תביעה ותביעה שכנגד, שמקורן במערכת יחסים עכורה בין שכנים. התובעת והנתבעים
5 היו שכנים. הם התגוררו באותו בניין ובאותה הקומה, דלת מול דלת.

6

7 .2 לטענת התובעת, היא התגוררה באותה הדירה במשך כ- 25 שנים, עד שעברה להתגורר בעיר
8 אחרת. לטענתה, היא עברה להתגורר בעיר אחרת בשל שרשרת אירועים בלתי פוסקת של
9 מעשי הטרדה, הפחדה, איומים ואלימות מצד הנתבעים כלפיה. לטענת התובעת, המעשים
10 האלה עולים כדי עוולות של איומים, תקיפה, כליאת שווא, מטרד, לשון הרע ופגיעה
11 בפרטיותה. בשל כל אלה העמידה התובעת את תביעתה על סכום של 300,000 ₪.

12

13 .3 הנתבעים מכחישים את כל טענות התובעת. לטענתם, התובעת היא שהטרידה אותם, בלשה
14 אחריהם ללא הרף וצילמה אותם, כשהיא פוגעת באופן בוטה בפרטיותם. בשל כך הם
15 זכאים, לטענתם, לפיצוי בסכום של 100,000 ₪. בשל טענות אלה, לא הסתפקו הנתבעים
16 בהגשת כתב הגנה, והגישו גם כתב תביעה שכנגד.

17

18 .4 כל אחד מהצדדים הביא, בנוסף לעדותו הוא, גם עדויות נוספות, בניסיון להוכיח את
19 טענותיו.

20

21 .5 בסופו של דבר ולאחר שבחנתי את העדויות ואת הראיות שהוצגו בפני, הגעתי לכלל מסקנה
22 שיש לקבל את תביעת התובעת, ולדחות את התביעה שכנגד.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-04-30777 צוגלין ואח' נ' מלול ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 .6. התובעת הציגה סרטונים שבהם ניתן לשמוע, ולעיתים גם לראות את הנתבעים, כשהם
- 3 מקללים אותה, צועקים לעברה דברי עלבון וכינויי גנאי, הן כשהיא בביתה והן כשהיא
- 4 מהלכת ברחוב.
- 5
- 6 .7. עדות התובעת, לפיה הנתבעים צעקו לעברה פעמים רבות דברי עלבון וכינויי גנאי נתמכת
- 7 גם בעדותה של הגב' למפרט ליליה, שהעידה על אירוע שהיה בשנת 2014 (עמ' 26 שו' 17).
- 8
- 9 .8. גם הגב' ילנה צוגלין העידה כי בעת ביקורה אצל התובעת שמעה את הנתבעים מקללים את
- 10 התובעת וקוראים לעברה קריאות גנאי: "את רוסיה מסריחה", "זונה", "סוסה", תוך
- 11 שהם מאיימים עליה ואומרים לה: "אנחנו נמרר לך את החיים" (עמ' 28 שו' 7-4, 36-32).
- 12
- 13 .9. חיזוק נוסף לגרסת התובעת בעניין הזה, מצוי בעדות הנתבעת עצמה. הנתבעת אישרה שהיו
- 14 מקרים שבהם, כאשר הבחינה בתובעת כשהיא שבה לביתה, היא צעקה לעברה גידופים
- 15 ואף קללות. הנתבעת טענה, אמנם, שאלה "לא קללות רציניות" (עמ' 47 שו' 32), אך
- 16 באותה נשימה הודתה שהיא קראה לעבר התובעת "מכוערת" ו"סוסה" (עמ' 40 שו' 28,
- 17 36-34, עמ' 47 שו' 33-26, עמ' 48 שו' 2-1).
- 18
- 19 .10. התובעת טענה כי מעבר להתנהלות זו, הנתבעים גם אפשרו לכלבם לישון מחוץ לדירתם.
- 20 לטענתה, כפועל יוצא מכך הכלב שהה למעשה ליד דלת דירתה, ושם גם עשה את צרכיו.
- 21 עוד טענה התובעת כי הכלב היה משוחרר, ללא השגחה, ללא רצועה וללא מחסום, וכי
- 22 כתוצאה מכך דבר לא מנע ממנו לרוץ לעברה ולעבר אורחים שהגיעו אליה.
- 23
- 24 .11. גם בעניין הזה, עדות התובעת נתמכה בעדויות נוספות.
- 25 א. הגב' למפרט ליליה העידה שראתה את הכלב שוכב בחדר המדרגות (עמ' 25 שו'
- 26 23, 29).
- 27 ב. הגב' ילנה צוגלין העידה שראתה את הכלב בחדר המדרגות ואף היתה צריכה לדלג
- 28 מעליו כדי להכנס לדירת התובעת (עמ' 27 שו' 28-26).
- 29 ג. הגב' יבגניה גלמן העידה עדות דומה (עמ' 30 שו' 30-27).
- 30
- 31 .12. מלבד עדויות אלה, הציגה התובעת גם עותקים של פניות, שביצעה באותה תקופה לשרות
- 32 הווטרנרי, דבר שהוביל להליכים שננקטו בעניין זה כנגד הנתבעים.
- 33

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-04-30777 צוגלין ואח' נ' מלול ואח'

תיק חיצוני:

13. חיזוק נוסף לגרסת התובעת בעניין הזה, מצוי גם בעדויותיהם של עדים נוספים, ובהם עדים
2 שהביאו הנתבעים. כך, מר אלכס וולוניצקי, אישר שלעיתים הכלבה אינה קשורה ברצועה
3 (עמ' 38 שו' 8-14).
- 4
14. בסופו של דבר, התברר כי ההכחשה הגורפת, כפי שהכחישו הנתבעים בתצהיריהם, שם
5 טענו כי כדבר שבשגרה הם נוהגים לטייל עם הכלבה כשהיא קשורה ברצועה, אינה מדויקת,
6 וזאת בלשון המעטה. שני הנתבעים הודו, לא לפני שעומתו עם תמונות המוכיחות זאת, כי
7 לעיתים הכלבה אינה קשורה ברצועה.
8
- 9
15. העובדה ששני הנתבעים ניסו למצוא תירוצים והסברים, כמו גם הסתירות שנמצאו בכל
10 אותם הסברים ותירוצים, מחזקת דווקא את גרסת התובעת. לצד זה, היא גם מערערת
11 במידה ניכרת את מהימנות הנתבעים (לעניין זה, ראה עדות הנתבע בעמ' 43 שו' 32-34
12 ועמ' 44 שו' 1-4, 25-27, ועדות הנתבעת בעמ' 48 שו' 21-6).
13
- 14
16. התובעת טענה עוד, כי על מנת להטרידה הנתבעים גם השמיעו מוזיקה רועשת, באופן מכוון
15 ובעוצמה גבוהה, תוך שהם מותירים את דלת דירתם פתוחה על מנת להעצים את הרעש.
16 להוכחת גרסה זו צירפה התובעת סרטונים, שבהם ניתן לשמוע מוזיקה כפי שהיא נשמעת
17 מתוך דירת התובעת, ואכן מדובר בעוצמה גבוהה. בנוסף, הוכח שהנתבעים אכן היו
18 מותירים את דלת דירתם פתוחה. עובדה זו מחזקת את גרסת התובעת, לפיה הדבר נעשה
19 במטרה להעצים את הרעש שיגיע אל דירת התובעת.
20
- 21
17. עדות הנתבעים בעניין זה היתה מתחכמת ומלאה סתירות. כך, למשל, טען הנתבע תחילה
22 כי "כל החיים שלי שאני גר שם שמעתי אולי 9-8 פעמים מוזיקה" כשהוא טוען שעשה
23 זאת רק באירועים מיוחדים (עמ' 41 שו' 19-20). כאשר התבקש לציין מהם אותם אירועים
24 מיוחדים, טען: "גם אם זה לא מסיבה מותר לי לשמוע מוזיקה" (עמ' 41 שו' 34-36).
25
- 26
- 27 הנתבע גם טען שכאשר מושמעת בדירתו מוזיקה דלת הדירה סגורה אלא אם במקרה
28 מישהו פתח את הדלת ולא סגר אותה (עמ' 42 שו' 1).
- 29
18. גרסה זו של הנתבע עומדת בסתירה מוחלטת לגרסת הנתבעת, שהעידה שפעמים רבות הם
30 שומעים בדירה מוזיקה וכי "רוב הזמן הדלת של הבית פתוחה" (עמ' 48 שו' 25-32).
31
32

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-04-30777 צוגלין ואח' נ' מלול ואח'

תיק חיצוני:

- 1 התובעת טענה בנוסף, שהנתבעים היו מלכלכים באופן מכוון את חדר המדרגות בסמוך
2 לדירתה ואף איימו עליה להמשיך וללכלך עוד את המקום. גם טענה זו של התובעת נתמכת
3 בסרטונים שהציגה התובעת, שבהם נראה הלכלוך בברור. טענת התובעת מקבלת חיזוק
4 נוסף בתשובות המתחכמות שנתנו הנתבעים כאשר עומתו עם הצילומים (עמ' 40 שו' - 14
5 22 ועמ' 46 שו' 14 ואילך). תמיכה נוספת לגרסה זו של התובעת מצויה בעדויותיהם של
6 הגב' לודמילה שפיל ומר וולינצקי, שמהן עולה כי החזות התמימה והשקטה שהציגו
7 הנתבעים בבית המשפט שונה לגמרי מהתנהלותם בבניין ובסביבתו. הגב' שפיל העידה על
8 התנהגות בריונית של הנתבע כלפיה וגם מר וולינצקי, שהעיד מטעם הנתבעים, אישר
9 שלפחות בשתי תקריות שונות היה בינו ובין הנתבע עימות ביחס למקומות חניה.
10
11 גם העדות של מר שמעון פרץ, שהעיד מטעם הנתבעים, אינה מסייעת לנתבעים.
12 ראשית, משום שהתברר כי מר פרץ הוא חבר ילדות קרוב של הנתבע, דבר שבהכרח מחייב
13 זהירות מיוחדת בעת שבאים לבחון את עדותו.
14 שנית, משום שהתברר כי למרות הצהרתו לפיה: **"התובעת נהגה לריב עם משפחת מלול"**,
15 הוא כלל אינו יודע מי יזם את המריבה, ורק שמע את שני הצדדים רבים זה עם זה (סעיף
16 6 לתצהירו ועמ' 35 שו' 27).
17
18 גם עדותו של מר יובל פארא, שהעיד גם הוא מטעם הנתבעים, אינה מועילה לחיזוק גרסת
19 הנתבעים. מר פארא הסתיר בתצהירו את העובדה שהנתבעים הם בעליה של הדירה שאותה
20 הוא שוכר באותו הבניין. הסתרת נתון זה וודאי שאינה מחזקת את מהימנות עדותו של מר
21 פארא. העובדה שהתיאור שנתן ביחס למזגו של הנתבע, כאשר ציין שכאשר התובעת צועקת
22 כלפי הנתבע **"הוא לא מגיב. הוא שקט הוא אדם שקט ולא מחפש את כל הצרות האלה"**
23 (עמ' 53 שו' 27), אינו מתיישב עם הסרטונים, גם היא אינה מוסיפה למהימנותו. כך גם
24 העובדה שהתיאור שנתן אודות הנתבע אינו מתיישב אפילו עם עדות הנתבע עצמו, שאישר
25 בחקירתו ש"יש מצב" שאמר לתובעת **"מכוערת מכוערת תקליטי"** (עמ' 40 שו' 28).
26
27 מכל האמור לעיל עולה כי עלה בידי התובעת להוכיח שהנתבעים אכן צעקו לעברה קללות
28 וכינויי גנאי, אפשרו לכלבם (או כלבתם), לשהות ללא רצועה בחדר המדרגות ליד דלת דירת
29 התובעת, השמיעו מוזיקה רועשת באופן עקבי ושיטתי ולכלכו במכוון את חדר המדרגות
30 ואת סביבת דלת דירת התובעת.
31
32 התובעת טענה כי במעשיהם עוולו הנתבעים כלפיה. אבחן איפה את טענותיה כסדרן.
33

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 30777-04-17 צוגלין ואח' נ' מלול ואח'

תיק חיצוני:

תקיפה

1
2 עוולה זו מוגדרת בסעיף 23 לפקודת הנזיקין שקובע: 24.
3 **23. (א) תקיפה היא שימוש בכוח מכל סוג שהוא, ובמתכוון, נגד גופו של אדם**
4 **על ידי הכאה, נגיעה, הזזה או בכל דרך אחרת, בין במישרין ובין בעקיפין, שלא**
5 **בהסכמת האדם או בהסכמתו שהושגה בתרמית, וכן נסיון או איום, על ידי**
6 **מעשה או על ידי תנועה, להשתמש בכוח כאמור נגד גופו של אדם, כשהמנסה או**
7 **המאיים גורם שהאדם יניח, מטעמים סבירים, שאכן יש לו אותה שעה הכוונה**
8 **והיכולת לבצע את זממו.**
9 **(ב) "שימוש בכוח", לענין סעיף זה – לרבות שימוש בחוס, באור, בחשמל,**
10 **בגאז, בריח או בכל דבר או חומר אחר, אם השתמשו בהם במידה שיש בה**
11 **להזיק".**

12
13 25. לא מצאתי שמעשיהם של הנתבעים עולים לכדי תקיפה כמשמעה בסעיף הנ"ל ונראה שלא
14 בכדי לא עלה בידי ב"כ התובעת להפנות ולו לאסמכתא אחת התומכת בטענה לפיה
15 מעשיהם של הנתבעים עולים לכדי תקיפה.
16

כליאת שווא

17
18 26. עוולה זו מוגדרת בסעיף 26 לפקודת הנזיקין שקובע:
19 **"כליאת שוא היא שלילת חירותו של אדם, שלילה מוחלטת ושלא כדין, למשך**
20 **זמן כלשהו, באמצעים פיסיים או על ידי הופעה כבעל סמכות".**

21
22 27. התובעת טוענת כי בכך שהנתבעים אפשרו לכלבתם לישון בפתח דירתה הם שללו ממנה
23 את החרות להיכנס או לצאת מדירתה באופן חופשי ובטוח וכי בכך ביצעו את העוולה של
24 כליאת שווא. אני דוחה טענה זו.
25

26 28. מעדותה של התובעת עולה כי היא עצמה לא חששה מהכלבה כלל. למעשה, התובעת עצמה
27 ציינה שכאשר ניתן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימות, והנתבעים חדלו מכל מעשיהם
28 "למעט הותרת כלבם בשטח הבניין ללא השגחה", היא "נשמח לרווחה" בפעם הראשונה
29 מזה שנים. (סעיף 50 לכתב התביעה). מדברים אלה עולה כי נוכחותה של הכלבה בשטח
30 הבניין היא לכשעצמה לא גרמה לתובעת לחשש או לפחד, וודאי שלא ניתן לומר שהתובעת
31 הוכיחה ששהותה של הכלבה בחדר המדרגות שללה ממנה את החרות להיכנס או לצאת מן
32 הבית.
33

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-04-30777 צוגלין ואח' נ' מלול ואח'

תיק חיצוני:

1 לא זו אף זו, התובעת עצמה היתה יוצאת מדי פעם ומניחה לכלבה קערית של מים (סעיף
2 19 לתצהיר התובעת). מכאן שהיא לא חששה מהכלבה וודאי שלא הוכיחה שהיא חששה
3 לצאת מביתה רק בשל נוכחות הכלבה.

4

5 גם ידידיה של התובעת, גם אם ראו בכלבה מטרד, לא חששו להגיע אל התובעת רק בשל
6 נוכחות של הכלבה בבניין.

7

8

מטרד

9 30. התובעת טענה בסיכומיה כי מעשיהם של הנתבעים עולים לכדי מטרד לציבור ומטרד
10 ליחיד, כהגדרת מונחים אלה בסעיפים 42 ו-44 לפקודת הנזיקין.

11

12 31. סעיף 43 לפקודת הנזיקין קובע מי רשאי להגיש תביעה בגין עוולת מטרד לציבור:

13

43. לא תוגש תובענה על מיטרד לציבור אלא –

14

(1) על ידי היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו, לשם מתן ציווי;

15

(2) על ידי אדם שסבל על ידי כך נזק ממון.

16

17 32. באשר לסעיף קטן (2), נקבע כי יש צורך להוכיח נזק ממון בגין המטרד הנטען:

18

”מאחר שהמבקשים הם אנשים פרטיים, עליהם להוכיח, לבד מקיומה של

19

העוולה, גם היסוד של נזק ממוני (המוגדר, בפקודה, כ”הפסד או הוצאה ממשיים

20

הניתנים לשומה בכסף ואפשר למסור עליהם פרטים”). דא עקא, שבבקשה לא

21

נטען לקיומו של נזק ממוני כלשהו, וכל שנטען היה כי התנועה ברחוב מהווה

22

סכנה לתושבים ולילדי בית הספר כמו גם פגיעה באיכות חייהם.”

23

בש”א 9876-09 (מחוזי י-ם), בצלאל אליאב נ’ ועד מקומי שערי תקוה, (פורסם בנבו, מיום

24

10.12.2009.

25

26 33. במקרה שבפני, התובעת טענה שנגרם לה נזק ממוני בשל הצורך לעבור דירה, ואף ציינה כי

27

הנזק שנגרם לה הוא בשיעור של 700 שח לכל חודש, בגין ההפרש בין דמי השכירות שהיא

28

מקבלת לסכום שאותו עליה לשלם עבור המשכנתא. אני דוחה טענה זו של התובעת. לא

29

שוכנעתי שמעבר הדירה לראשון לציון נעשה רק בשל התנכלויות הנתבעים. מהעדויות

30

נראה שהתובעת עברה להתגורר בראשון לציון בעיקר על מנת להתגורר ליד בנה, שנשא

31

בינתיים אישה, ועזב את פרדס חנה. עוד אתייחס לעניין זה בהמשך.

32

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-04-30777 צוגלין ואח' נ' מלול ואח'

תיק חיצוני:

1 הנתבעת טענה גם כי מעשי הנתבעים מהווים מטרד ליחיד. לטענתה, הנתבעים הטרידו
2 אותה באמצעות השימוש בכלבה, באמצעות המוזיקה ובאמצעות הלכלוך שגרמו לו ליד
3 דלת ביתה.

4
5 סעיף 44(א) לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], קובע כדלקמן:

6 "מיטרד ליחיד הוא כשאדם מתנהג בעצמו או מנהל את עסקו או משתמש
7 במקרקעין התפושים בידו באופן שיש בו הפרעה של ממש לשימוש סביר
8 במקרקעין של אדם אחר או להנאה סבירה מהם בהתחשב עם מקומם וטיבם."

9
10 פסק הדין המנחה בנדון ניתן במסגרת ע"א 44/76 אתא נ' שוורץ, שם נאמרו, בין היתר,
11 הדברים הבאים:

12 "שני מאפיינים של מהות ההפרעה, בה אנו דנים, עולים מנוסחה של הוראת
13 החוק, ראשית, זו חייבת להיות מוחשית ולא קלת ערך, מהותית ולא חולפת. לענין
14 הפרעה חולפת אך מובן הוא כי החשיבות של יסוד הזמן נמצאת ביחס הפוך לחוזק
15 ההפרעה, היינו במידה וגדלה עצמתה של ההפרעה, קטנה החשיבות היחסית של
16 זמניותה של התופעה... שנית, מידתה של ההפרעה, כממשית ולא כקלת ערך,
17 נמדדת על פי אמת המידה של הזכות של הנפגע לעשות שימוש סביר במקרקעין
18 ושל ההנאה הסבירה מהם, בהתחשב עם מקומם וטיבם. אין בפנינו אמת מידה
19 אבסולוטית הישימה בכל אתר ובכל עת, אלא עלינו להציג זה לצד זה את מידת
20 הפגיעה (הממשית) ואת זכות השימוש וההנאה הסבירים של התובע והנפגע
21 ולקבוע מהו סביר בנסיבות המקום והזמן, בחינתה של הסבירות נעשית על פי
22 אמת מידה אובייקטיבית, היינו על ידי הערכה של מהותה ועצמתה של ההפרעה
23 לפי דעתו של מסתכל אובייקטיבי."

24
25 עוד נאמר שם:

26 "טיב הנכסים והשימוש שנעשה בהם, הסביבה בה הם מצויים והחברה השוכנת
27 בה - כל אלה הם גורמים בעלי חשיבות הקובעים את השימוש האפשרי בנכסים
28 וההנאה שאפשר להפיק מהם...אך מובן מאליה שהאינטרסים של המחזיקים
29 במקרקעין, השוכנים זה לצד זה, אינם זהים בהכרח, גם כאשר כל אחד מהם אינו
30 חורג מן השימושים המותרים, מתחייבת על כן מעין התאמה ואף פשרה -
31 המותירה מקום לפעולו של כל צד, ובלבד שאינו חורג מעבר לסביר ואינו מגיעה
32 כדי "הפרעה ממשית".

33 ע"א 44/76 אתא נ' שוורץ, (פורסם בבנו, מיום 05.09.1976).

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-04-30777 צוגלין ואח' נ' מלול ואח'

תיק חיצוני:

1
 2 37. במקרה שבפני, שוכנעתי כי התובעת הוכיחה קיומו של מטרד ליחיד, בין היתר בכך
 3 שהנתבעים הפעילו מוזיקה בעוצמה חזקה, שעות ארוכות, והותירו את דלת הבית פתוחה
 4 כדי להעצים את הרעש. זאת, לצד הליכוד והקללות. אדגיש, כי אף אם כל מקרה ומקרה
 5 לכשעצמו לא היה, אולי, מצדיק פסיקת פיצוי, ואף אם לעיתים נראה היה שהתובעת
 6 מעצימה את פגיעותיה הנטענות, הרושם שנותר לאחר שמיעת כל העדויות הוא רושם קשה.
 7 הרושם הוא שהנתבעים פעלו בבריונות, כאילו אין דין ואין דיין, וכאילו הם יכולים לעשות
 8 כל העולה על רוחם.
 9 והשווה – ת"א (תל אביב) 14-03-10615 צבי שקורי נ' שלמה רז, תק-של 2017(1) 72443.

10
 11 38. הנתבעים טענו כי השמעת המוזיקה לא מהווה מטרד, משום שאת המוזיקה הם השמיעו
 12 רק בשעות המותרות ולא חרגו, למשל, מעבר לשעה 23:00. בכך כיוונו הנתבעים, ככל
 13 הנראה, להוראות תקנות למניעת מפגעים (מניעת רעש), תשנ"ג-1992. אף בהנחה שהדבר
 14 נכון, אין בכך כדי להועיל לנתבעים. התקנות נועדו להקל על הוכחת מטרד, אך כפי שנקבע
 15 בפסיקה, אין להגביל את אמצעי הבדיקה רק לאלה שנקבעו בהן:

16 **"הגבלת אמצעי ההוכחה לאלה שנקבעו בתקנות תביא למצבים בלתי רצויים,**
 17 **שבהם יעמוד האזרח חסר אונים וחסר הגנה, כשמטרת החוק היא להגן עליו,**
 18 **וכשלושון החוק רחבה דיה לעשות כן.... לא יעלה על הדעת, שנפרש את החוק כך,**
 19 **שה"שיניים", שהמחוקק התכוון לתת לו באמצעות התקנות, תהיינה לרועץ**
 20 **ליישומו. לא יעלה על הדעת, שאותו ציבור, שהחוק בא להגן עליו, יידרש**
 21 **"להסתובב" עם מכשירי מדידה בכיס ועם ידע וכישורים מתאימים לערוך את כל**
 22 **אותם המבדקים המסובכים באופן ובמכשירים שנקבעו בתקנות, או להעסיק**
 23 **מומחים, העולים בממון רב לעשות זאת; שאם כך תאמר, יהיה הוא חסר הגנה**
 24 **וחסר אונים לתבוע, לטעון ולהוכיח רעש, המטריד את שלוותו ומנוחתו או המסכן**
 25 **את בריאותו...אין בשום פנים לגרוס כי כלי עזר ראייתיים אלה הם בלעדיים ואין**
 26 **בלתם".**

27 (דברי כבי' השופט ט' שטרסברג – כהן בע"פ 151/84 חב' החשמל לישראל נ' פנחס פרשט
 28 ואח', פדי לט (3), 1.

29
 30 39. לדברים אלה הצטרף גם כבי' השופט בייסקי שקבע באותו הליך כי:
 31 **"אילו נתקבלה טענת המערערת, התוצאה המיידית מכך תהיה, כי כל אזרח,**
 32 **הסובל ממפגע והמבקש לפעול למניעתו, חייב להצטייד ולהצמיד לעצמו מכשיר**
 33 **מתאים למדידת עוצמת הרעש, שעליו הוא מלין. ואם אין הוא מיומן די הצורך**

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-04-30777 צוגלין ואח' נ' מלול ואח'

תיק חיצוני:

1 בהפעלת המכשיר, עליו לשכור בעל מקצוע לדבר, שכן אחרת לא יהא בכוחו
 2 להוכיח את המפגע, גם אם יעידו עדים, כי מאן דהוא מפעיל תותח בשעות הלילה
 3 באזור מגוריו. (שם, בפסקה 4 לפסק הדין).
 4
 5 40. כאמור, לא רק המוזיקה, אלא גם הקללות, הגידופים וכינויי הגנאי שצעקו הנתבעים לעבר
 6 התובעת באירועים רבים, וכך גם הותרת הכלב בחדר המדרגות והלכלוך, יש בהם כדי
 7 מטריד, לצד העוולה של לשון הרע שעוד אתייחס אליה להלן.

8

9

לשון הרע

10 41. הצעקות, הקללות והאמירות של הנתבעים כלפי התובעת, יש בהם משום פרסום לשון הרע
 11 כמשמעות מונח זה בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965. אמנם, לא תמיד צעקות
 12 וקללות יהוו לשון הרע (ראו רע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר, (פורסם בבנו,
 13 מיום 12.11.2006) ואולם במקרה שבפני לא מדובר רק בקללות "סתם", אלא גם בגידופים
 14 ובקללות ששזורים בהם ביטויים גזעניים ומגדריים, כגון: "רוסיה מסריחה", "זונה
 15 רוסיה", "רוסיה מכוערת".

16

17

42. על ביטויים כגון אלה כבר נכתב:

18

"ביטויים גזעניים מסוג זה פגיעתם רעה. הם פוגעים בלכידות החברתית. הם

19

פוגעים במהותה של המדינה כמדינה קולטת עליה. הם פוגעים בעולים, שחלקם

20

היו חשופים בעבר לכינויי גנאי בהיותם "יהודים", ולאחר שהגיעו למדינת

21

היהודים, חשופים לכינויי גנאי בשל ארץ מוצאם". (ת"א (כ"ס) 39170-11-16

22

יוליה ציבולוב נ' דולב קרקוקלי, (פורסם בבנו, מיום 22.01.18), בסעיף 21 לפסק

23

הדין.

24

והשווה גם:

25

ת"א (שלום תל אביב) 6833-10-12 טפרה נ' יוסף (מיום 26.12.13)

26

ת"א (שלום י-ם) 7878/05 צגאי נ' אינגה (פסק דין מיום 11.1.07) והערער עליו בע"א (מחוזי

27

ירושלים) 9082/07.

28

ת"א (שלום חיפה) 7701-12-08 ד"ר ניקיטין – ארנסון נ' לוי סלים (מיום 10.6.12).

29

30

פגיעה בפרטיות

31 43. לטענת התובעת, בהתנהלותם פגעו הנתבעים בפרטיותה. זאת, לנוכח סעיף 2 לחוק הגנת

32

הפרטיות, התשמ"א – 1981, הקובע כי פגיעה בפרטיותו של אדם היא בין היתר "בילוש או

33

התחקות אחרי אדם העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת". לנוכח כל האמור עד כה,

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-04-30777 צוגלין ואח' נ' מלול ואח'

תיק חיצוני:

1 שוכנעתי כי עלה בידי התובעת להוכיח כי הנתבעים התחקו אחריה ואחרי אורחיה, ובכך
2 פגעו בפרטיותה.

3

4

הפרת חובה חקוקה

5 44. התובעת טענה שהנתבעים הפרו את הוראות החוק להסדרת הפיקוח על כלבים, תשס"ג -
6 2002, וכי מתקיימים יסודות העולה של הפרת חובה חקוקה, כמפורט בסעיף 63 לפקודת
7 הנזיקין.

8

9 45. לאור כל האמור עד כה, יש ממש בטענת התובעת. יש לזכור כי נזק, כהגדרת מונח זה
10 בפקודת הנזיקין, כולל גם פגיעה בנוחות. (והשווה – ת"א (חדרה) 14-07-28567 זיסי
11 הצובאי נ' אלון רוזנברג, תק-של 2016(1) 108345.

12

13

הפיצוי

14 46. התובעת טענה כי נגרם לה נזק, בשל כך שנאלצה לעבור ולהתגורר בראשון לציון. לטענתה,
15 היא עברה לראשון לציון בשל הצקותיהם של הנתבעים, שאותם תארה בהרחבה בתצהירה.
16 לטענתה, מעבר הדירה הביא לכך שהיא נאלצת להמשיך ולשלם משכנתא על הדירה נשוא
17 התביעה ובנוסף היא נדרשת לשלם שכירות על הדירה ששכרה בראשון לציון. התובעת
18 ציינה כי היא מקבלת אמנם דמי שכירות עבור הדירה נשוא התביעה, אך אלה אינם מכסים
19 את כל ההוצאות של המשכנתא ודמי השכירות שהיא משלמת. לכן, יש פער של כ- 700 ₪
20 מידי חודש, והיא טוענת שהנתבעים צריכים לפצות אותה בגין הפער הזה.

21

22 47. בנוסף, דרשה התובעת פיצוי בגין לשון הרע והפגיעה בפרטיות וכן פיצוי בגין העוולות של
23 מטרד והפרת הוראה חקוקה, ובסה"כ העמידה לכן את התביעה על סכום של 300,000 ₪.

24

25 48. כפי שציינתי, אני מאמינה לתובעת ומקבלת את טענותיה אודות מעשיהם של הנתבעים.
26 יחד עם זאת, לא שוכנעתי כי עלה בידי התובעת להוכיח שהחלטתה לעבור דירה, וכל שכן
27 החלטתה לעבור דירה דווקא לראשון לציון, מקורה רק בהתנכלויותיהם של הנתבעים.

28

29 49. בנה של התובעת, עזב את פרדס חנה בשנת 2014, ועבר להתגורר עם זוגתו בתל אביב.

30

31 התובעת עברה להתגורר לידם בתחילת שנת 2017. התובעת ציינה בעדותה כי עברה
32 להתגורר בראשון לציון משום ש: "בראשון לציון גרים קרובי משפחה של הבן שלי,
33 קרובים של הכלה שלי. כל הקרובים שלי נפטרו ונשאר לי רק בן אחד והוא גר בתל אביב.
אנחנו החלטנו שאם אני כבר מעבירה את עצמי אני רוצה להיות בין הקרובים וליד הבן

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-04-30777 צוגלין ואח' נ' מלול ואח'

תיק חיצוני:

1 שלי. ככה פחדתי שבאזור שלי הוא יגיע אלי. " (עמ' 9 שו' 31 – 34). בנה של התובעת אישר
2 כי אמו עברה לראשון לציון: "כי כל המשפחה של אשתי שם. היא לא רצתה לגור לבד. כל
3 העניין היה שאני רחוק ואמא שלי שם לבד ואין לה שום משפחה אז אין מי שיעזור. " (עמ'
4 22 שו' 19-22).

5
6 50. נראה לכן כי מעבר הדירה קשור לרצונה של התובעת להתגורר לצד בנה היחיד, לא פחות,
7 ואולי אף יותר, מאשר הוא קשור להחלטתה לעזוב את הדירה נשוא התביעה. אין מקום
8 אפוא לפסוק לתובעת פיצוי אריתמטי כפי שדרשה בתביעתה.

9
10 51. יחד עם זאת, לאור כל מה שכבר פורט לעיל, זכאית התובעת לפיצוי. אני מעמידה את
11 הפיצוי לתובעת בגין לשון הרע, הפגיעה בפרטיות, המטרד והפרת החובה החוקה, על
12 סכום של 60,000 ₪.

13
14 **התביעה שכנגד**

15 52. הנתבע הגיש כנגד התובעת תביעה שכנגד, שסכומה 100,000 ₪. לטענתו, התובעת, בעקבות
16 הסכסוך שהיה בינה ובין הנתבעים, החלה לעקוב אחרי הנתבעים, לדפוק על דלת ביתם
17 במשך היום, ואף לצלם אותם הן מחוץ לביתם והן בתוך ביתם. לכתב התביעה שכנגד צורף
18 דיסק, ובו צילום שלטענת הנתבע צילמה אותו התובעת, כשהוא בתוך ביתו. לטענת הנתבע,
19 בכך פגעה התובעת בפרטיותו והוא זכאי לפיצוי. מאחר שלטענת הנתבע מדובר בהפרת
20 פרטיותו שנעשתה במזיד, הרי שהוא זכאי לסכום של 100,000 ₪ (סעיף 29 (א) (ב) (2) לחוק
21 הגנת הפרטיות תשמ"א – 1981).

22
23 53. אני דוחה את טענת הנתבע. בהקשר הכולל של הדברים, ולאור התנהלות הנתבעים כפי
24 שתוארה לעיל, לא מצאתי שהאופן שבו צילמה התובעת את הנתבעים בכלל, ואת הנתבע
25 בפרט, יש בו הפרה של פרטיות הנתבעים או של הנתבע. צפייה בסרטונים די בה על מנת
26 להגיע למסקנה כי הצד הנפגע אינו הנתבעים, ודי לחכימא.

27
28 54. הסרטון נשוא התביעה שכנגד מתעד את הנתבע כשהוא עומד בפנת הדירה ממש, ולמעשה,
29 בחדר המדרגות. כאשר ראה הנתבע שהתובעת מצלמת אותו, לא נסוג אל תוך הדירה וסגר
30 את הדלת, כפי שניתן היה לצפות אם אכן היה מדובר בפגיעה בפרטיותו, אלא בחר לעשות
31 תנועות מגונות כלפי התובעת, תוך שהוא מניע כלפיה את האגן בתנועות מיניות ומגונות,
32 ואומר לה: "צלמי צלמי" (עמ' 41 שו' 16).

33

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-04-30777 צוגלין ואח' נ' מלול ואח'

תיק חיצוני:

- 1 55. בנסיבות האלה, כאשר הצילום נעשה על סף דלת הבית ממש, מקום שספק אם הוא רשות
2 היחיד (בש"א (תל אביב יפו) 4749/09 מ.ס. נ' המוסד לביטוח לאומי, תק-עב 2009 (2)
3 8312, ת"א (פתח תקווה) 9403-01-15 הניה פרזברג נ' לימור גלעד תק-של 2015 (4),
4 58301), וכאשר בנסיבות הצילום ברור שלא עלה בידי הנתבע להוכיח ציפייה לגיטימית
5 לפרטיותו, וגם לא ניתן היה לצפות במה שמתרחש בתוך הבית, הרי שלא התקיימו היסודות
6 הנדרשים להטלת אחריות מכח החוק.
7
8 56. אוסיף, כי סעיף 32 לחוק מתיר שיקול דעת לבית משפט לעניין הפגיעה בפרטיות, וקובע:
9 "חומר שהושג תוך פגיעה בפרטיות יהיה פסול מלשמש ראיה בבית משפט, ללא
10 הסכמת הנפגע, זולת אם בית המשפט המתיר מטעמים שירשמו להשתמש
11 בחומר, או אם היה לפוגע, שהוא צד להליך, הגנה או פטור לפי חוק זה".
12
13 57. וכך נקבע בבש"א (ת"א) 20750/09 חן בן שבע נ' יוני בן זאב (פורסם בנבו, 17.3.2010):
14 "סעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות קובע "כלל פסילה", על פיו ראיות
15 שהושגו תוך פגיעה בפרטיות אינן קבילות בבית המשפט. לצורך הפעלת
16 הוראת סעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות יש צורך להידרש לסוגיות הבאות:
17 א. האם נפגעה פרטיותם של המבקשים; ב. האם עומדת למשיב הגנה
18 שחוק הפרטיות הכיר בה; ג. האם על פי שיקול דעת שהעניק סעיף 32
19 לחוק הגנת הפרטיות לבית המשפט, מן הראוי שבית המשפט יתיר
20 שימוש במסמכים שהושגו תוך הפרת הזכות לפרטיות"
21 (ההדגשות אינן במקור)
22
23 58. וכן יש להפנות לבג"ץ 6650/04 פלוני נ' בית הדין הרבני האיזורי בנתניה, סא (1) 581, שם
24 נקבע:
25 " הנה כי כן, סעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות מטיל תפקיד קשה. על בית המשפט
26 לאזן בין הערכים והאינטרסים המתנגשים. עליו ליתן משקל לחומרת ההפרה
27 ולחומרת הפגיעה בזכות הפרטיות מזה ולערכו הראייתי של החומר הפוגע מזה.
28 בכל אלה עליו לפעול במידתיות. עקרון זה חל בכל פעולה של רשות ציבורית. הוא
29 חל גם בהפעלת שיקול הדעת השיפוטי. "נדרשת, איפוא, מידתיות בפגיעה בזכות
30 לפרטיות, ובהחלטה האם לפגוע בה ובאיזה שיעור על בית המשפט להשתכנע
31 בחיוניות החומר המוגן לצורך המשפט, ועליו לצמצם את הפגיעה בפרטיות אך
32 למידה החיונית לצורך השגת התכלית הראויה" (השופטת א' פרוקצ'יה בפרשת
33 פלוני, פסקה 10 לפסק הדין)."

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-04-30777 צוגלין ואח' נ' מלול ואח'

תיק חיצוני:

1

2

59. בענייננו, ולאור כל מה שפורט עד כה, שוכנעתי שלתובעת עומדת "ההגנה על אינטרס

3

אישי כשר" כקבוע בסעיף 18(2)(ג) לחוק הגנת הפרטיות :

4

18. " במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה טובה

5

אם נתקיימה אחת מאלה:

6

(1) ...

7

(2) הנתבע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות האלה:

8

(א)

9

(ב)

10

(ג) הפגיעה נעשתה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הפוגע;

11

(ד)

12

13

60. אני דוחה אפוא את התביעה שכנגד.

14

15

סיכום

16

61. סוף דבר שאני מחייבת את הנתבעים יחד ולחוד לשלם לתובעת פיצוי בסכום של 60,000 ₪.

17

בנוסף, ישלמו הנתבעים יחד ולחוד לתובעת את הוצאות שתי התביעות (אגרות, מסירות

18

ושכר עדים) ועל כל אלה שכ"ט עו"ד בגין שתי התביעות, בסכום של 11,700 ₪.

19

20

המזכירות תעביר לצדדים עותק מפסק הדין.

21

ניתן היום, ט' אייר תשע"ט, 14 מאי 2019, בהעדר הצדדים.

22

הדסה אסיף, שופטת

23

24

25

26

